

ร่าง
หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์
พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันในกระแสโลกาภิวัตน์เป็นที่ยอมรับโดยสากลและโดยหลักคุณธรรมว่าสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตและเป็นองค์ประกอบสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่จะต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิตามธรรมชาติของสัตว์ และได้รับการดูแลมิให้ถูกกระทำการทารุณกรรม หรือมีการฆ่าสัตว์โดยไม่จำเป็น โดยเจ้าของและผู้เลี้ยงสัตว์ ต้องจัดสวัสดิภาพให้แก่สัตว์ ให้เหมาะสมตามชนิดและประเภทสัตว์ อีกทั้งสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของจะต้องได้รับการคุ้มครองมิให้ถูกทารุณกรรมเช่นกัน ซึ่งในปัจจุบันมีการนำสัตว์มาเลี้ยง เพื่อการค้า การแสดง เป็นต้น การประกอบกิจการดังกล่าวต้องคำนึงถึงการจัดสวัสดิภาพและการป้องกันมิให้สัตว์ได้รับความเจ็บปวด ทุกข์ทรมาน ที่อาจเกิดแก่สัตว์ ทั้งในระหว่างการเลี้ยงดู การใช้ สัตว์ประกอบกิจการ และการ ทำให้สัตว์ตายอย่างสงบด้วย ซึ่งอาจกระทบต่อจารีตประเพณีและศีลธรรมอันดีของสังคมไทยและชื่อเสียงของประเทศ รวมถึงการค้าระหว่างประเทศ ประกอบกับประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เห็นสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พระราชบัญญัตินี้ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สิ่งมีชีวิตที่มีกระดูกสันหลังที่มีไข่มนุษย์ ยกเว้น สัตว์ที่เลี้ยงและใช้เพื่องานทาง วิทยาศาสตร์ ตามกฎหมายว่าด้วยงานนั้น

“การทารุณกรรม” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่ทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวด ทูพพล ภาพ หรืออาจมีผลไปถึงแก่ชีวิต

“ความทุกข์ทรมาน” หมายความว่า ผลของการกระทำใด ๆ ที่กระทำต่อร่างกายหรือจิตใจสัตว์ หรือ สัตว์ทดลอง เป็นผลให้สัตว์ได้รับความเครียด ความเจ็บปวด ความกลัว ไม่ว่าจะโดยตรง หรือโดยอ้อม

“การจัดสวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงหรือการจัดการให้สัตว์ให้มีความเป็นอยู่ ในสภาวะที่เหมาะสม มีสุขภาพอนามัยที่ดี ไม่เครียด มีที่อยู่อาศัย อาหาร และน้ำอย่างเพียงพอต่อความต้องการ

“การฆ่า” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อให้สัตว์ตาย

“เจ้าของ” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครอง ในกรณีสัตว์ที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและผู้ดูแลด้วย

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้รับใบอนุญาตให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งนิติบุคคลแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนิน กิจการด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

ฉบับสมบูรณ์

“พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบปฏิบัติ กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการ เรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัด สวัสดิภาพสัตว์ ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงมหาดไทยหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงคมนาคมหนึ่งคน ผู้แทน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหนึ่งคน เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติหรือผู้แทน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน อธิบดีกรมประมง หรือ ผู้แทน ผู้อำนวยการองค์การสวนสัตว์ หรือผู้แทน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นกรรมการและเลขานุการ”

ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการตามจำนวนที่อธิบดีเห็นสมควร

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากสมาคมหรือมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพสัตว์ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับนโยบายการจัดสวัสดิภาพสัตว์และการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์

(๒) กำหนดนโยบาย และให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนด แนวทางปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมสวัสดิภาพสัตว์และการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ รวมถึงการประชาสัมพันธ์

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราช-บัญญัตินี้

(๕) พิจารณาคำร้องอุทธรณ์ การพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ ให้คณะกรรมการชุดเดิมปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ตามมาตรา ๗ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่มีการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลือไม่เกินเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีคณะกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการ ไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน การวินิจฉัยชี้ขาดในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในกรณีกรรมการเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องใด ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นลงคะแนนเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การป้องกันการทารุณกรรมสัตว์

มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อสัตว์ อันเป็นการทารุณกรรมสัตว์

มาตรา ๑๓ การกระทำได้ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการทารุณกรรมสัตว์

- (๑) การเขียน ทูบตี ฟัน แทะ เผล ลวก หรือกระทำ การอื่นใด ซึ่งมีผลทำให้สัตว์เจ็บปวด หรือพิการ ในลักษณะที่ได้รับทุกข์เวทนา หรือตาย
- (๒) ใช้สัตว์ทำงานจนเกินสมควรหรือใช้ทำงาน อันไม่สมควรแก่ประเภทและสภาพของสัตว์ โดยเฉพาะเมื่อสัตว์นั้นเจ็บป่วย ชรา อ่อนอายุ ใกล้เคียงหรือพิการ
- (๓) ใช้ยาหรือสารอันตรายต่อสัตว์ โดยประสงค์จะให้สัตว์ได้รับอันตรายหรือความทุกข์ทรมาน
- (๔) ใช้พาหนะที่ไม่เหมาะสมแก่การขนส่งหรือเคลื่อนย้ายสัตว์ ทำให้สัตว์ต้องได้รับความทุกข์ทรมาน บาดเจ็บ หรือตาย
- (๕) เลี้ยงหรือกักขังสัตว์ในที่คับแคบ ทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาน บาดเจ็บ หรือตาย
- (๖) นำสัตว์ที่เป็นอรุกันไว้ในที่เดียวกัน
- (๗) พรากรแม่และลูกสัตว์ที่ยังไม่หย่านม เว้นแต่มีเหตุอันสมควร
- (๘) ทอดทิ้งสัตว์เพื่อให้พ้นภาระ
- (๙) ทำให้สัตว์ต้องได้รับความทุกข์ทรมาน หรือตายจากการ อดอยากขาดอาหาร น้ำหรือการพักผ่อน
- (๑๐) เจ้าของสัตว์ไม่ดูแลรักษา เมื่อสัตว์เจ็บป่วย
- (๑๑) ใช้ยาพิษหรือสารพิษเพื่อให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมานหรือตาย
- (๑๒) กระทำการใด ๆ ให้สัตว์ต้องเสีรูปร่างหรือพิการ โดยไม่จำเป็น
- (๑๓) การนำสัตว์มาต่อสู้หรือปะลองกำลังกัน โดยไม่ได้รับอนุญาต
- (๑๔) กระทำ หรือ ฆ่าสัตว์ หรือทำร้ายสัตว์ โดยสุจริต
- (๑๕) พันธนาการสัตว์เป็นเวลานานเกินความจำเป็นหรือด้วยเครื่องพันธนาการที่ไม่เหมาะสม
- (๑๖) ใช้สัตว์เลือดอุ่นที่ยังมีชีวิตอยู่เป็นเหยื่อหรือเป็นอาหารสัตว์อื่น
- (๑๗) บริโภคสัตว์ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่
- (๑๘) สังวาส หรือใช้สัตว์ประกอบกามกิจ

บทบัญญัติในวรรคแรก ไม่รวมถึงการกระทำได้ดังต่อไปนี้

- (๑) การตัด หู หาง ขน เขา งา เล็บ และการตอนสัตว์การทำเครื่องหมายที่ตัวสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
- (๒) การฆ่าหรือการทำลายสัตว์ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
- (๓) การเลี้ยงและการใช้สัตว์ทดลองตามที่คณะกรรมการสัตว์ทดลองกำหนด

หมวด ๓
การจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๑๔ เจ้าของสัตว์ต้องจัดให้สัตว์มีสวัสดิภาพ ตามชนิด ประเภท ลักษณะ และอายุของสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ การดำเนินการดังต่อไปนี้ ผู้ดำเนินการต้องจัดสวัสดิภาพสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

- (๑) การเลี้ยงสัตว์
- (๒) การฝึกและใช้สัตว์
- (๓) การขนส่งสัตว์
- (๔) การควบคุมและกักขังสัตว์
- (๕) การฆ่าสัตว์
- (๖) การนำสัตว์มาให้เป็นรางวัล
- (๗) การใช้สัตว์เพื่อการแสดงหรือโฆษณา
- (๘) การอย่างอื่นตามความเหมาะสมแก่สัตว์ ตามชนิดประเภทลักษณะ และอายุของสัตว์นั้น ๆ

หมวด ๔
การฆ่าสัตว์

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์ ยกเว้นกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การฆ่าสัตว์เพื่อใช้เป็นอาหารในครอบครัว
- (๒) การฆ่าสัตว์ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์
- (๓) การฆ่าสัตว์เพื่อควบคุมโรคระบาด ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
- (๔) การฆ่าสัตว์เมื่อสัตว์แพทย์ได้ใช้ดุลยพินิจพิจารณาแล้วว่าสัตว์ป่วย พิการ หนักเจ็บ ไม่สามารถเยียวยาหรือรักษาให้มีชีวิตอยู่รอดโดยปราศจากความทุกข์ทรมานต่อไปได้

- (๕) การฆ่าสัตว์ตามความเชื่อทางศาสนา โดยมีใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจกรรมนั้น
- (๖) การฆ่าสัตว์ตามคำสั่งศาล
- (๗) การฆ่าสัตว์การทำลายสัตว์ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยกานัน
- (๘) การฆ่าสัตว์ในกรณีอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ การฆ่าสัตว์ต้องกระทำให้สัตว์ตายอย่างสงบ รวดเร็ว เจ็บปวดน้อยที่สุด และต้องไม่กระทำในที่
สาธารณะ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๕ ใบอนุญาตประกอบกิจการ

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ซึ่งขัดต่อจารีตประเพณีและวัฒนธรรมของชาติ
หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ตามมาตรา ๒๐ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต
แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๐ ใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ มีดังต่อไปนี้

- (๑) การค้าสัตว์
- (๒) การสืบสายพันธุ์ การพัฒนาสายพันธุ์ และการขยายพันธุ์สัตว์
- (๓) การฝึกสัตว์
- (๔) การแสดงและการประกวดสัตว์
- (๕) การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์
- (๖) การกีฬา และการแข่งขัน
- (๗) การเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- (๘) การขนส่งสัตว์
- (๙) ใบอนุญาตประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๒๐ ทุกฉบับ ให้ใช้ได้สามปี นับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๙ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

หมวด ๖ การขอและการออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ การพิจารณาคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตจะต้องดำเนินการพิจารณาและแจ้งผล
การพิจารณาคำขอให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในหกสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขออนุญาต และถ้ามิได้แจ้งผลการพิจารณาคำ
ขอให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้อนุญาตมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอและต้องออกใบอนุญาต

ฉบับสมบูรณ์

ให้แก่ผู้ยื่นคำขอนั้น เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้จะได้กำหนดอายุใบอนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น ใบอนุญาตหรือใบรับรองที่ขอตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้ จนกว่าผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาตได้

มาตรา ๒๔ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์ ต้องขออนุญาตต่อผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ เมื่อได้รับคำขออนุญาตให้ผู้อนุญาตตรวจพิจารณา และออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้ง คำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่ได้รับ คำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วน

ในกรณีมีเหตุจำเป็นผู้อนุญาตไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้นั้นแล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ การออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาต จะต้องทำให้เสร็จภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดที่ถูกต้องและครบถ้วน

การต่ออายุใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่อใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ ภายในสามสิบวัน นับแต่วัน ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต ให้ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๗

การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๒๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ข้อกำหนดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตเคยถูกพักใบอนุญาตมาแล้วกระทำความผิดในเหตุอย่างเดียวกันอีกภายในหนึ่งปี ให้ผู้อนุญาตสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกพักใช้หรือเพิกถอน หรือระหว่างรอการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวโดยให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบดูแลสัตว์ แต่ไม่อนุญาตให้จ่าย โฉฉฉฉฉ หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายให้สัตว์ ที่เกี่ยวข้องอยู่ในความดูแลของผู้ที่เหมาะสมเป็นการชั่วคราว โดยให้ผู้รับใบอนุญาต เป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาต อาจอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตต่อ คณะกรรมการ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๘
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเฉพาะในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากล่าช้าอาจ
มีการย้ายหรือทำลายหลักฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายในการเข้าตรวจค้นสถานที่ ใน
ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือเรียกตรวจค้นยานพาหนะใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระ
อาทิตย์ตก เพื่อ

(๑) ตรวจสอบเหตุการณ์ทารุณกรรมสัตว์ ตามที่ได้รับแจ้งหรือเมื่อมีเหตุอันควรให้เชื่อว่าการกระทำ
ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึด หรืออายัดสัตว์หรือซากของสัตว์ที่สงสัยว่าถูกฆ่า หรือถูกทารุณ รวมถึงอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเอกสาร
สงสัยว่าเกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบหรือเก็บเป็น หลักฐาน ที่เกี่ยวกับการทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อส่ง
พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

(๓) นำสัตว์ที่ได้รับบาดเจ็บไปตรวจรักษาโดยไม่ชักช้า หรือสั่งการให้ทำลายสัตว์นั้นเพื่อไม่ให้ต้องทุกข์
ทรมาน โดยให้สัตวแพทย์ดำเนินการ

มาตรา ๓๒ เมื่อได้รับแจ้งและมีเหตุอันควรหรือมีหลักฐานให้เชื่อว่า สัตว์สภาพสัตว์กำลังอยู่ในอันตราย
เร่งด่วนหรือไม่ปรากฏว่ามีเจ้าของอยู่ในสถานที่ พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปในสถานที่เพื่อทำการช่วยสัตว์นั้นได้

มาตรา ๓๓ เมื่อมีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพบสัตว์ใดอยู่ในสภาพที่ทุกข์ทรมานจากการป่วย
หรือบาดเจ็บสาหัส และสัตวแพทย์เห็นว่าการให้สัตว์มีชีวิตอยู่ต่อไปเป็นการทารุณ พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถให้สัตว
แพทย์ฆ่าสัตว์ได้ โดยไม่ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าของ และให้บันทึกรายละเอียดไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๓๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้บัตร
ประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าของสถานที่และยานพาหนะหรือผู้เกี่ยวข้อง
อำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคแรก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกการตรวจสอบสถานที่ หรือยานพาหนะ
ไว้เป็นหลักฐาน

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๖ ผู้ใดกระทำการทารุณกรรมสัตว์ ตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่จัดสวัสดิภาพให้แก่สัตว์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่อธิบดี กำหนดตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖, มาตรา ๑๗, มาตรา ๒๘ วรรคสาม หรือมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืน ตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิด ซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ดำเนินการหรือผู้แทนของนิติบุคคล นั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า มิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๔๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดี มีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบภายในเวลาที่กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

ผู้สนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

---

๑. ใบอนุญาตประกอบกิจการเกี่ยวกับสัตว์

(๑) การค้าสัตว์	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๒) การสืบสายพันธุ์ การพัฒนาสายพันธุ์ และการขยายพันธุ์สัตว์	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๓) การฝึกสัตว์	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๔) การแสดงและการประกวดสัตว์	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕) การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๖) การกีฬา และการแข่งขัน	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๗) การเลี้ยงและการใช้สัตว์เพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๘) การขนส่งสัตว์	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท

๒. ใบแทนใบอนุญาต

ฉบับละ ๕๐๐ บาท

๓. การต่อใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ
